

Lamiya pochádza z Azerbajdžanu z hlavného mesta Baku. Narodila sa 6. decembra 1991 do rodiny, v ktorej vládla láska aj napriek tomu, že každý má inú národnosť aj náboženstvo. Stretli sa tu tri kultúry, a to poľská, ruská a azerbajdžanská. Je najkrajšie a najšikovnejšie dieťa svojich rodičov, lebo je jedináčik. Vždy chcela patriť do veľkej rodiny a túto túžbu jej Boh splnil, lebo v saleziánskej rodine má veľa sestier a bratov. Svojej rodine je vďačná za veselého ducha, príklad štedrosti a za odhodlanie žiť naplno a nikdy sa nevzdávať.

Do katolíckeho kostola 10-ročnú Lamiyu priviedla babka. Odvtedy pravidelne navštevovala sv. omše a ako 12-ročná prijala krst a prvé sväté prijímanie. Jediný katolícky kostol v Azerbajdžane spravovali práve bratia saleziáni zo Slovenska. Postupne Lamiya našla u saleziánov druhý domov a veľmi rada sa zúčastňovala na všetkých ponúkaných aktivitách. Od 14tich rokov začala odovzdávať ďalej to, čo dostala, ako animátorka. Bratom saleziánom je vďačná za to, že ju sprevádzali na ceste viery a povolania, ukázali jej krásu rehoľného života a naučili ju láske k Panne Márie.

S animátorstvom postupne začali prichádzať aj prvé myšlienky o povolání, ktoré však pripadali Lamiyi veľmi vzdialené a nedosiahnuteľné, ale časom, vďaka duchovnému vedeniu, Lamiya prijala povolanie ako dar, za ktorým treba ísť. Preto v roku 2011 odchádza na Slovensko do Trnavy, aby mohla spoznať bližšie sestry saleziánky. Pred odchodom musela urobiť pár ťažkých rozhodnutí, opustiť rodinu a priateľov a ísť za svojim povolaním napriek nesúhlasu rodiny, ktorý trvá do dnes.

V roku 2012 vstúpila v Trnave do aspirantátu a tým začala formáciu u sestier saleziánok. Po skončení bakalárskeho štúdia sociálnej pedagogiky a vychovávateľstva začala 2-ročný noviciát v Šamoríne.

Prvé rehoľné sľuby zložila v Šamoríne 5. augusta 2017 a jej prvým pôsobiskom bola komunita v Trnave. V Trnave prežila krásne 2 roky počas ktorých si okrem iného dorobila magisterské štúdium. Trnave je vďačná za krásne vzťahy, za spomienky a nezabudnuteľné zážitky.

Od roku 2019 je jej pôsobiskom komunita v Dubnici nad Váhom, kde pracuje na základnej škole sv. Dominika Savia. V saleziánskom stredisku spolu so sestrami a bratmi má na starosti apoštolát. Je veľmi vďačná za saleziánsku rodinu, ktorú spoločne v Dubnici budujú.

Dnes, vďačná za dar povolania, za ľudí, ktorí jej pomáhali, chce odpovedať na Pánovu lásku zložením večných rehoľných sľubov. To, čo niekedy bolo nepredstaviteľné, sa stáva skutočným, lebo Bohu nič nie je nemožné.